

Wie met mij op mijn weg wil wandelen moet innerlijk aan zichzelf werken. Hij moet het kruis van zijn mensenlot op aarde op zich nemen en mij volgen. Wie zijn ziel onverwandeld wil behouden zo als het is zal mij verliezen. Wie zijn ziel vervult met mijn wezen en het woord van het evangelie, die zal het leven verwerven.

Markus 8, 27-38

De smalle weg en de enge poort

Deze woorden uit de eerste van tien perikopen die in de zomertijd gelezen worden, worden uitgesproken nabij Caesarea Philippi naar aanleiding van een uitspraak van Petrus. Ze lijken hun voortzetting en uitwerking te vinden in de passage uit de Bergrede die daarop als tweede perikoop volgt met het thema van de smalle weg en de enge poort.

Het gaan van een weg als metgezel van Christus of, zoals het klinkt in de mensenwijdingsdienst het 'wandelen met Christus', is een weg die leidt over een vaak verre van eenvoudige weg en door een smalle poort.

Die brede weg en de poort die wijd open staat, ogen doorgaans veel aantrekkelijker. Toch leiden ze naar de afgrond, zo lezen we bij de evangelist.

Wanneer je een wandeling maakt in bergachtig terrein dan zijn de paden vaak ongeëffend en smal. Het dwingt de wandelaar zich er voortdurend van bewust te zijn waar hij zijn voeten zet, ervoor te zorgen dat hij bij oneffenheden zijn evenwicht bewaart en zijn tempo aanpast aan de stijgingen of afdalingen die zich altijd voordoen.

Deze wandelaar moet voortdurend bij zichzelf zijn en zijn voeten behoedzaam en zeker plaatsen bij een steeds wakkere blik. Dit lijkt inspannend en vermoeiend en dat is het zeker. Maar in wezen ook altijd verfrissend.

De levensweg gaan zoals de Bergrede die schetst, appelleert op geestelijk vlak aan een vergelijkbare innerlijke houding: het is een scholingsweg. Soms zeer vermoeiend maar ook steeds verfrissend. In het gebied van ons denken, in dat van ons voelen en willen leven krachten en werken neigingen die zich gemakkelijk en soms spontaan vrij van ons maken om eigen ongecontroleerde wegen te gaan: onze voorstellingen en oordelen, onze egoïsmen en driften.

Het komt erop aan dicht bij onszelf te zijn om in terughouding dát in de eigen ziel als parel te vormen wat werkelijk, waar en waarachtig is. Dan kan het Goede bestaan. De Heer van ons lot bemoedigt ons ertoe dat om te beginnen als kleine vruchten in ons leven te laten ontstaan.

Ignaz Stegeman

Haast u niet, ga langzaam
want waarheen gij moet gaan
is tot uzelf.

Ga langzaam, haast u niet,
want het kind van uw Ik,
het eeuwig nieuwgeborene,
kan u niet volgen.

Juan Ramón Jiménez

No corras, ve despacio,
que a donde tienes que ir es a tí solo!
!Ve despacio, no corras,
que el niño de tu yo, recién nacido
eterno,
no te puede seguir!

Juan Ramón Jiménez